

Вимоги до підготовки твору-роздуму у жанрі есею

Есе (від франц. *essai* – спроба, проба, нарис) – прозаїчне висловлювання невеликого об'єму і вільної композиції, що виражає індивідуальні враження і міркування з конкретного приводу або питання і свідомо не претендує на вичерпну відповідь.

Пам'ятайте! Обираючи жанр есе, ви можете дозволити собі бути суб'єктивними, зосередитися на частковому, а не на головному, висловлювати спірні міркування, наводячи мінімум доказів, але, з іншого боку, саме це може бути і небезпечним – уявна легкість – пиши собі, як бажаєш. Але зовсім не факт, що ваш твір вийде оригінальним та цікавим.

Перш ніж обрати жанр есе, подумайте та переконайтесь у тому, що вам є що сказати.

Стиль есе вирізняється:

- афористичністю;
- образністю;
- парадоксальністю.

Для есе характерне використання численних засобів художньої виразності:

- символи;
- метафори;
- порівняння;
- алегоричні і притчові образи.

Для передачі особового сприйняття автору есе необхідно:

- використовувати всілякі асоціації;
- проводити паралелі;
- добирати аналогії.

Есе буде цікавим, якщо в ньому будуть присутні:

- непередбачувані(парадоксальні) висновки;
- несподівані повороти;
- цікаві зчеплення.

Мовна будова есе – це динамічне чергування полемічних висловів, питань, проблем, використання розмовної інтонації і лексики.

Прийоми для написання успішного есе.

Ефектний початок

Вступ, дуже важливий елемент твору. Читач визначає для себе, чи варто йому читати ваше есе. Для початку есе існує кілька підходів.

1. Стандартний (найпоширеніший). Необхідно відповісти на шість запитань: хто, що, коли, де, чому і як. Відповіді на ці запитання дадуть змогу читачеві зрозуміти, чого йому очікувати.

2. Несподіваний – це може бути що завгодно, але читач повинен бути здивований або шокований.

3. Дієвий — зображення самого процесу, а причини й наслідки вплинуть далі. Цей підхід зручний для коротких есе.

4. Авторитарний – пропонує інформацію в наказовому тоні, щоб створити враження упевненості автора тільки в собі.

5. Інформативний – читач одразу отримує інформацію про те, що буде далі у творі.

6. Цитатний – вдало підібрана цитата одразу привертає увагу читача (не рекомендується використовувати прислів'я і кліше — це банально).

7. Діалоговий – з одного боку, такий початок стимулює читача як учасника діалогу, з іншого, – це може бути просто потік думок з риторичними запитаннями.

Хронологія есе

Послідовність подій (але не зациклюйтесь на часі – есе може вийти нудним). Просто згадуйте час. Не намагайтесь у дрібницях описувати все, що відбувалося в певний період.

1. Оповідання – дія або історія, що триває до самого кінця есе, в якій підкреслюються якості, можливості або знання, пов'язані з темою вашого есе.
2. Опис – характерною рисою такого есе є яскрава образність твору, що підтверджується багатомовною, і цікаві деталі, які залишають читача довгий час під враженням.
3. Порівняння – в основному цей прийом використовується щодо питання, за яким потрібно описати, наприклад, досвід або невдачу.
4. Фінальні компоненти – останні абзаци (абзац) мають завершувати вашу думку і залишити в пам'яті читача яскравий слід.

Успіхів!